

EDITORIAL

El Centre d'Estudis Jordi Pujol (CEJP) i la Fundació Lluís Carulla han organitzat conjuntament un seguit de conferències que s'estan realitzant al llarg d'aquests mesos d'octubre i novembre sota el títol de *Valors útils per a la Catalunya del futur*. El sentit d'un cicle d'aquestes característiques lliga plenament amb els objectius que tenen plantejats el CEJP i la Revista VIA. Els *valors* configuren el teixit ètic i moral d'un país i contribueixen a donar força i consistència a una societat democràtica. Tanmateix, però, les enquestes europees i mundials assenyalen que el potent desenvolupament econòmic dels darrers decennis ha comportat canvis i transformacions profundes en alguns valors i actituds individuals i col·lectives del món desenvolupat.

Aquesta reflexió ens permet assenyalar i enllaçar amb una qüestió de plena actualitat. L'eclosió de la crisi financera de proporcions globals que estem patint ha obert les portes de bat a bat a un debat molt intens sobre la complexitat tècnica del sistema financer mundial, o a consideracions econòmiques extraordinàriament complexes que en fan difícil, tot sovint, una comprensió transparent i total per part de molts ciutadans. En aquest debat ha mancat però, fins ara, una reflexió crítica i profunda de les raons

de fons d'una crisi que potser és quelcom més que una crisi estrictament econòmica i financera. Algú l'ha titllat també de *crisi moral*. Una vegada els EUA i el governs de la Unió Europea han posat –sembla– les bases per a un remei d'urgència que freni les conseqüències previsiblement més nefastes de la crisi, cal afrontar un altre tema de fons: que en aquesta crisi hi ha qüestions ètiques, de valors i de model de societat que cal abordar imperiosament. En aquesta línia caldria un debat sincer, per exemple, sobre la necessitat de recuperar un determinat sentit dels límits, aparentment inexistent els darrers anys en unes societats *anòmiques* en les que –a voltes– s'ha prioritzat una *visió* de l'èxit econòmic basada en la immediatesa, l'enriquiment il·limitat, l'assèsia, la virtualitat i la manca d'esforç. En aquest sentit, caldrà veure l'abast i les pretensions reals de la proposta enunciada per Nicolas Sarkozy de convocar una conferència mundial amb l'objectiu de *refundar el capitalisme*. S'entén que sobre unes bases més ètiques.

Miquel Calsina
Director de VIA